

Věc C-312/04

Komise Evropských společenství

v.

Nizozemské království

„Nesplnění povinnosti státem – Vlastní zdroje Společenství – Nevyřízené karnety TIR – Řízení směřující k výběru cla na vstupu – Nedodržení – Nepřevedení odpovídajících příslušných vlastních zdrojů a nezaplacení úroků z prodlení“

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. října 2006 I - 9927

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba pro nesplnění povinnosti – Povinnost členských států – Vlastní zdroje Evropských společenství*
(Nařízení Rady č. 1552/89, článek 3)

2. *Volný pohyb zboží – Tranzitní režim Společenství – Přeprava uskutečněná v rámci karnetu TIR*
(Nařízení Rady č. 719/91, čl. 10 odst. 3; nařízení Komise č. 1593/91, čl. 2 odst. 2)
3. *Vlastní zdroje Evropských společenství – Stanovení a poskytnutí členskými státy*
(Nařízení Rady č. 1552/89, články 2 a 6)

1. Článek 3 nařízení č. 1552/89, kterým se provádí rozhodnutí 88/376 o systému vlastních zdrojů Společenství, týkající se povinnosti členských států uchovávat podklady vztahující se ke stanovení a poskytování vlastních zdrojů, nezakotvuje promlčecí lhůtu pro uhrazení vlastních zdrojů, ale pouze stanoví povinnost členských států uchovávat uvedené podklady po minimální stanovenou dobu. Použití slova „minimální“ ohledně lhůty pro uchovávání podporuje skutečnost, že úmyslem zákonodárce Společenství nebylo zavést promlčecí lhůtu.
2. Z článku 10 odst. 2 nařízení č. 719/91 o používání karnetů TIR a ATA ve Společenství jako tranzitních dokladů, z čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1593/91, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 719/91, a z čl. 11 odst. 2 celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží v rámci karnetů TIR ve vzájemném spojení vyplývá, že žádost o zaplacení celních dluhů, které vznikly nesrovnalostmi, k nimž došlo během nebo při takové přepravě, musí být zaslána v případě neuvolnění v zásadě do tří let od data přijetí karnetu TIR, přičemž tato lhůta činí čtyři roky v případě uvolnění, které bylo získáno protizákonně. Podle čl. 10 odst. 3 nařízení č. 719/91 a čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1593/91 se uvedené lhůty použijí jak ve vztahu k držiteli, tak i ve vztahu k záručnímu sdružení.

Žaloba pro nesplnění povinnosti podaná po uplynutí této lhůty je tedy přípustná.

(viz bod 32)

Nicméně, jelikož cílem čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1593/91 je zajistit jednotné

a řádné uplatňování ustanovení v oblasti zaplacení celního dluhu v zájmu rychlého a účinného poskytování vlastních zdrojů Společenství, musí ke sdělení o porušení předpisů nebo nesrovnalosti držiteli karnetu TIR a záručnímu sdružení příslušnými orgány dojit co nejdříve, a sice jakmile se celní orgány o uvedeném porušení předpisů nebo nesrovnalosti dozví, tedy případně dlouho před uplynutím maximálních lhůt jednoho roku nebo v případě protizákonného postupu dvou let, uvedených v čl. 11 odst. 1 úmluvy TIR. Ze stejných důvodů musí být žádost o zaplacení ve smyslu čl. 11 odst. 2 téže úmluvy zaslána, jakmile jsou celní orgány schopny tuto žádost zaslat, tedy případně před uplynutím lhůty dvou let od sdělení porušení předpisů nebo nesrovnalosti dotčeným osobám.

a jakmile může být výše nároku vypočtena příslušnými správními orgány v souladu s příslušnými předpisy Společenství, tedy v projednávaném případě s nařízením č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, nařízením č. 719/91 o používání karnetů TIR a ATA ve Společenství jako tranzitních dokladů, a s nařízením č. 1593/91, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením č. 719/91, jakož i s celní úmluvou o mezinárodní přepravě zboží v rámci karnetů TIR. Žádost o zaplacení podle čl. 11 odst. 2 úmluvy TIR je tak třeba považovat za vyrozumění ve smyslu článku 2 nařízení č. 1552/89.

(viz body 52–55)

3. Podle čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1552/89, kterým se provádí rozhodnutí 88/376 o systému vlastních zdrojů Společenství, se nárok Společenství na vlastní zdroje stanoví, „jakmile“ o splatné částce příslušné orgány vyrozumí dlužníka, vyrozumění se učiní, jakmile je dlužník znám

Mimoto podle čl. 6 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 1552/89 mají členské státy povinnost začít nároky „stanovené podle článku 2“ téhož nařízení nejpozději v první pracovní den po 19. dni druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž byl nárok stanoven, buď na účet A, nebo za předpokladu splnění určitých podmínek na účet B.

V důsledku toho jsou členské státy povinny stanovit nárok Společenství na vlastní zdroje, jakmile jsou jejich celní orgány schopny vypočítat částku cla odpovídající celnímu dluhu a určit dluž-

níka, a tedy poukázat uvedené nároky na účty v souladu s článkem 6 nařízení č. 1552/89.

(viz body 58, 60–61)